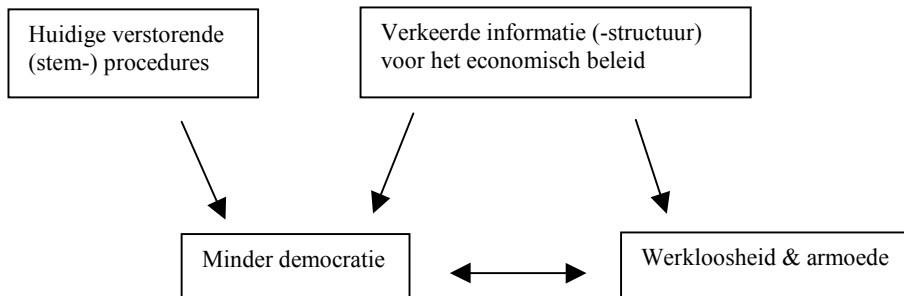
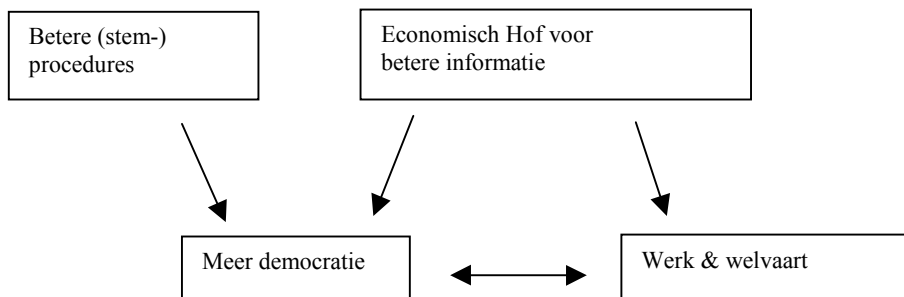

DEMOCRATIE & STAATHUISHOUDKUNDE

Niet zo

Maar zo

Democratie & Staathuishoudkunde

Een nieuwe economische theorie

Wat een kiezer moet weten over democratie, economie en Centraal Planbureau

Boycott Holland tot de censuur bij het Centraal Planbureau ophoudt

Een economisch plan voor Europa 2012

Een antwoord op de crisis sinds 1970

In plaats van FEEST een vertrouwenscrisis

Over integratie of oorlog in Europa

*Protest tegen de censuur van de wetenschap
door de directie van het Centraal Planbureau sinds 1990 (22 jaar)*

Advies aan de wereld tot een boycott van Nederland tot die censuur ophoudt

De ontketende kiezer (2003)

Iedereen Blij.

Een antwoord op 'Niemand's land' van Marcel van Dam (2010)

Thomas Colignatus

*Een econometrist en oud-medewerker van het Centraal Planbureau 1982-1991
adviseert tot een parlementaire enquête naar de massale werkloosheid
en de rol daarbij van het Centraal Planbureau*

http://www.ipetitions.com/petition/pe_werk_cpb/

<http://boycottholland.wordpress.com>

*Puzzel: Ga na waar hij ongelijk zou kunnen hebben.
Of, probeer te bepalen of het CPB verstandige mensen kan aanstellen
die soms zelfs gelijk kunnen hebben.*

Na de verkiezingen in Frankrijk (François Hollande) en Griekenland vorig weekend spelen angst en vertwijfeling weer hoog op. De Europese Unie zal wel weer een soort oplossing vinden. Maar, er is ook een risico: dat het toch misgaat. Dit boek biedt zicht op een aanpak die stabiel en veel beter is.

12 mei 2012

Colignatus is de wetenschappelijke naam van Thomas Cool.

<http://www.dataweb.nl/~cool>

<http://boycottholland.wordpress.com>

Deze uitgave is mede mogelijk gemaakt door het Samuel van Houten Genootschap, wetenschappelijk bureau van het Sociaal Liberaal Forum.

Met dank aan Hans Hulst als co-auteur van *De ontketende kiezer* 2003.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorgaande schriftelijke toestemming van de copyright houder.

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photocopy, microfilm or any other means without the written permission from the copyright holder.

© 2012 Thomas Cool, Scheveningen

ISBN 9789461932723

Uitgegeven door MijnBestseller.nl

NUR

781 Algemene economie

740 Mens en maatschappij algemeen

754 Politicologie

696 Sociaal economische geschiedenis

697 Politieke geschiedenis en geschiedenis van de internationale betrekkingen

“In his biography of Keynes, Sir Roy Harrod reports a widely acclaimed speech delivered by his subject to the House of Lords in 1946, the year of his death. ‘But Keynes had been talking in this style ... for some twenty-seven years. Why had his words not been listened to ?’ (...) Unemployment as a problem in economic theory may have been sufficient to produce a revolution in the discipline; unemployment was not a sufficient problem to society to produce a revolution in political ideas. If it was not the prolonged experience of mass unemployment that finally broke the hold of nineteenth-century ideas, what was it ? A strong case can be made out for war. Normal life could coexist with unemployment; it could not with modern war.” R. Skidelsky.¹

Inhoud

Boek I. Crisis en dreiging van oorlog **9**

Boek II. De ontketende kiezer **19**

Bijlagen bij *De ontketende kiezer* **59**

Boek III. Recensies van *De ontketende kiezer* **77**

Boek IV. Iedereen Blij **89**

Bijlagen bij *Iedereen Blij* **106**

Boek V. Protest tegen de censuur van de wetenschap door de directie van het Centraal Planbureau **117**

Boek VI. Krantenartikelen 1991 – 2008 **127**

Boek VII. Selectie uit een bundel van 2002 **135**

Boek VIII. Enkele opstellen 2005-2012 **185**

Literatuur **205**

Personenregister **207**

¹ Robert Skidelsky, “The reception of the Keynesian revolution”, in Milo Keynes, “*Essays on John Maynard Keynes*”, CUP 1975:89 & 102-103; ook geciteerd in Colignatus / Cool (1994:5)

Uitgebreide inhoudsopgave

Boek I. Crisis en dreiging van oorlog..... 9

<i>Inleiding en overzicht</i>	9
Integratie of oorlog in Europa	9
Nieuw is echt nieuw	10
Het punt van dit boek	10
Holland, Nederland en België	10
Herhaling op herhaling.....	10
De kerntabel	11
Iedereen Blij, Laat D66 zich opheffen, wiskunde	11
Laster in Nederland	11
Een bundel uit 2002.....	12
<i>Nieuwe staathuishoudkunde</i>	12
<i>Een economisch experiment</i>	12
<i>Een economisch plan voor Europa</i>	13
<i>Over de verkiezingen van september 2012</i>	14
<i>Recensie CPB-boek Europa in Crisis</i>	14
<i>Paljas</i>	15

Boek II. De ontketende kiezer 19

1. <i>Inleiding</i>	20
Ieder voor zich ?.....	20
De analyse	20
Opzet van het boek.....	20
Verantwoording.....	20
2. <i>Falende overheid en machteloze burger</i>	21
Een vertrouwenscrisis in de democratie	21
Anderhalf tot twee miljoen inactieven	21
Van opstand tot oplossing	22
Informatie in de beleidsvoorbereiding: focus op het CPB.....	23
3. <i>Werkloosheid en armoede – een gratis oplossing</i>	25
Inleiding	25
De onderkant van de arbeidsmarkt	25
Lastendruk en de belastingvrije voet.....	27
Hoe belasting tot werkloosheid leidt	29
Het nieuwe macro-economische perspectief.....	32
4. <i>Weeffouten in de economische beleidsvoorbereiding</i>	37
Inleiding	37
Het CPB en de werkgelegenheidsanalyse	37
De NVMC spreekt zich uit over de kwestie	40
CPB-berekeningen, hoe betrouwbaar zijn ze ?.....	42
Een schets van de situatie	44
Uitbreiding van de Trias Politica: het Economisch Hof	44
Een parlementaire enquête naar de beleidsvoorbereiding.....	45
5. <i>Andere verbeteringen van de democratie</i>	46
Inleiding	46
Democratische principes	46
Jaarlijkse verkiezingen, ook in plaats van referenda	47
Bestuurlijke principes.....	47
De Europese Unie.....	48
‘Zonder tijd geen moraliteit’ – bespreking van Arrow’s paradox	48
6. <i>Een ander Nederland</i>	53
Inleiding	53
Werk, maar wat voor werk ?	53

Werkloosheid en overheidsfinanciën: de staatsschuld	55
Sociale Zekerheid	55
Werkloosheid: de internationale dimensie	56
Conclusies.....	57

Bijlagen bij *De ontketende kiezer*59

<i>A. Verklaringen van twee andere wetenschappers</i>	59
<i>B. Rapport van de Nederlandse Vereniging voor Maatschappij- en Cultuurwetenschappen (NVMC)</i>	59
<i>C. Commissie Integriteit Rijksoverheid (CIR)</i>	63
<i>D. Andere gesloten deuren</i>	65
NWO-ECOZOEK.....	65
Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW).....	66
Nieuwe onderdirecteur A.L. Bovenberg	66
Visitatiecommissie Centraal Planbureau	66
Secretaris-Generaal S.J.G. van Wijnbergen.....	67
Federatie Nederlandse Vakbeweging (FNV)	67
<i>E. Brief van de Wiardi Beckman Stichting (WBS)</i>	68
<i>F. De 10e Sociaal-Wetenschappelijke Studiedagen (SWS)</i>	68
<i>G. Grondwetsamendement voor het Economisch Hof</i> ..	74
<i>H. Reacties op Werkloosheid en armoede (1998)</i>	76

Boek III. Recensies van *De ontketende kiezer*77

<i>Fred Spanjerberg (TEO 2003)</i>	77
<i>Jan Pen (brief 2003)</i>	78
<i>Hub Crijns (DISKkrant 2004)</i>	78
<i>Wil Pansters (Facta 2003)</i>	79
<i>Frans Kerstholt (Globalalternatives 2005)</i>	81

Boek IV. Iedereen Blij89

<i>Voorwoord</i>	89
1. <i>Inleiding</i>	90
2. <i>Het hoofdargument</i>	90
Cohen Stuart en zijn analogie van de brug.....	90
Het kabinet Den Uyl ziet het belastingvacuüm niet..	91
Verwaarlozing leidt tot de huidige crisis	91
Wanneer je er rekening mee houdt	92
3. <i>Overzicht van Niemands land</i>	92
Een verhaal en een betoog	92
(Her-) Ontdekking van de (Nieuwe) Sociale Kwestie	93
Van Dam’s hoofdpunten	93
Reacties op Niemands land.....	93
4. <i>Tussen Scylla en Charybdis</i>	94
Een verhaal en een betoog	94
Een opmerking over de opbouw van dit boek.....	94
Wetenschap is een gevaarlijke bezigheid.....	95
Is het CPB een wetenschappelijk instituut ?	95
Geluiden uit de wachtkamer	95
Voor de volledigheid	96
5. <i>Het minimumloon</i>	96
Het minimumloon bij Van Dam.....	96
De gedeeltelijke basisuitkering	97
Het minimumloon volgens econoom Bas Jacobs.....	97
Het minimumloon in de oplossingsaanpak	97
6. <i>Economische wetenschap en politieke visie</i>	98
Politicus en socioloog versus de economen	98
Van Dam versus de PvdA-economen	98
Belasting- en premiedruk.....	98

Vernietigt de kredietcrisis de economische theorie ? 99	<i>Inleiding</i> 136
Sociologische interpretaties 99	<i>In plaats van FEEST een vertrouwenscrisis (1998)</i> 139
Economisch advies aan de politicus en socioloog.. 100	<i>Brief aan de wetenschappelijke collega's binnen en buiten het Centraal Planbureau (2002)</i> 139
7. <i>Argumenten voor een Economisch Hof</i> 100	<i>Toelichting bij de brief aan de collega's (2002)</i> 140
8. <i>Het Centraal Planbureau en de crisis</i> 101	<i>Omzien in verwondering, en ook angst (2001)</i> 141
Een oefening in absurditeit 101	Samenvatting 141
De grote invloed van het CPB..... 101	Inleiding 142
Het CPB en politieke dromen 101	Econometrie op het CPB 142
Het kronkelige pad naar een parlementaire enquête 102	Zuiver en verstandig 148
9. <i>Van Dam's raadsels</i> 102	Reacties van economen 149
Raadsel 1. PvdA vergeet beginselen 102	Reacties van politici 149
Raadsel 2. Dertig jaar blind zijn..... 103	Reacties van sociologen 150
Raadsel 3. Pim Fortuyn..... 103	Een groeiende angst..... 151
Raadsel 4. De sociale problematiek 103	<i>Gerrit Zalm en het gebod tegen laster (2001)</i> 151
Raadsel 5. AOW en pensioen 104	<i>Ben ik een klokkekluiser ? (1999)</i> 153
Raadsel 6. De fouten uit de jaren zeventig en tachtig 104	<i>Er is een parlementaire enquête gewenst naar de voorbereiding van het economisch beleid (1997)</i> 157
Raadsel 7. Martin Luther King Jr. en de smalle marges 104	<i>Taakverdeling burgers, beleid en wetenschap (1998)</i> 158
10. <i>Conclusie</i> 104	Piet van Elswijk 158
Bijlagen bij Iedereen Blij..... 106	A.C. de Goederen 158
<i>Bijlage A. Opbouw van dit boek</i> 106	A.C. de Goederen over Van Elswijk 158
<i>Bijlage B. Hersenonderzoek</i> 107	A.C. de Goederen pleegt inbreuk op de wetenschap..... 158
<i>Bijlage C. Enkele algemene kwesties</i> 108	Kees Tamboer..... 159
Kwestie 1. Hersens (van een verwende generatie) .. 108	Van Elswijk, vervolg..... 159
Kwestie 2. Het gebruik van de Engelse taal..... 108	Aldus: scheiden van functies 160
Kwestie 3. Berekeningen over leven en dood 108	P.S. 160
Kwestie 4. Politiek en journalistiek 108	<i>De tragedie van Jan Pen (1998)</i> 160
Kwestie 5. Zwalkend recht..... 108	<i>De kosten (2002)</i> 162
Kwestie 6. Vlinder van Lorenz en de stelling van Gödel 109	<i>Na Paars een afspiegelingskabinet (2000)</i> 163
Kwestie 7. Het milieu..... 109	<i>Geestelijke bijstand (2000)</i> 164
Kwestie 8. Meer democratie 109	<i>De democratie en de beleidsleugen (2001)</i> 168
<i>Bijlage D. Details t.a.v. het minimumloon</i> 109	<i>Verknoopte problemen: Ad Melkert, CPB, Gerrit Zalm, werkloosheid, WAO, Arbvo en ESF affaire, de verkiezingen 2002, en de verwording van de PvdA tot een PvAd (2001)</i> 171
<i>Bijlage E. Recensie van Werkloosheid en armoede</i> 111	<i>Protest tegen breidel van de wetenschap (2001)</i> 176
<i>Bijlage F. Krantenartikelen 1991 – 2008</i> 115	<i>Pro memorie: Een visie op migratie (2002)</i> 176
<i>Bijlage G. Enkele punten voor aanpak van de crisis</i> .. 115	<i>De verwording van PvdA tot PvAd (2001)</i> 178
Boek V. Protest tegen de censuur van de wetenschap door de directie van het Centraal Planbureau..... 117	<i>Van Kemenade pleegde censuur (2002)</i> 180
<i>Inleiding</i> 117	<i>Flexibiliteit als Fata Morgana (1996)</i> 180
<i>A. De kredietcrisis rond 2008 en de economen</i> 120	<i>Keynes voor economen (2001)</i> 182
<i>Zicht vanaf Scheveningen</i> 120	<i>Een Europees Economisch Hof (2001)</i> 182
<i>Advies tot ontslag van alle hoogleraren economie</i> 122	<i>De morele imperatief (2001)</i> 183
<i>B. Een door De Groene in 2003 geweigerde advertentie</i> 126	<i>Nawoord: Perspectief vanuit 1989-2002</i> 184
<i>C. Krantenartikelen 1991 – 2008</i> 126	Boek VIII. Enkele opstellen 2005-2012.....185
<i>D. Selectie uit een bundel opstellen in 2002</i> 126	<i>Censuur in de kaartenkamer</i> 185
Boek VI. Krantenartikelen 1991 – 2008..... 127	<i>Geen reactie van Hoppe en Bal</i> 186
1991. Goed WAO-beleid vergt tijd..... 127	Rethinking Political Judgment and Science-Based Expertise 187
1992. Minimumloon kan met gemak een stuk omlaag 128	30 Jun 2005 12:24 187
1992. Blinde vlek in werk en welvaart..... 129	30 Jun 2005 21:04 188
1993. Sociaal liberale aanpak van de werkloosheid..... 130	01 Jul 2005 08:41 188
1996. We maken de armoede zelf !..... 131	<i>Hoe Nederland Obama kan helpen</i> 189
1998. Onvoldoende aandacht Zalm & Vermeend voor belastingvrije voet 132	<i>De rotte appel van Antwerpen</i> 189
2008. Help de onderkant aan het werk..... 133	<i>Mea Culpa</i> 190
Boek VII. Selectie uit een bundel van 2002 135	<i>Emails 2009-2010 parl. enquête De Wit</i> 191
<i>Voorwoord 2002</i> 135	17 Mar 2009 13:54 191
	18 Mar 2009 09:42 192
	18 Mar 2009 12:24 192
	18 Mar 2009 14:08 193
	16 Apr 2009 15:37..... 193

28 May 2009 08:25	194
05 Feb 2010 13:29	194
06 Feb 2010 16:21	194
07 Feb 2010 13:04	195
<i>De crisis: Wat kunnen accountants doen ?</i>	<i>195</i>
<i>De PvdA scheidt armoede, ook met Asscher en Florijn</i>	<i>197</i>
<i>N.a.v. Frank Kalshoven en de Begrotingsautoriteit</i>	<i>198</i>
<i>Jonge Turken</i>	<i>199</i>
<i>Investeren, beheren, potverteren</i>	<i>201</i>
<i>Cursus economie voor hoogleraren (in andere vakken)</i>	<i>202</i>
<i>.....</i>	<i>202</i>
<i>Nederland moet zich schamen</i>	<i>204</i>
Literatuur	205
Personenregister	207

Boek I.

Crisis en dreiging van oorlog

Inleiding en overzicht

Het goede nieuws is: er is een nieuwe economische theorie om de huidige crisis aan te pakken, met herstel van stabiele economische verhoudingen en de potentie van een milieu-duurzame nieuwe Gouden Eeuw. Lees dit boek en de bronnen waar het naar verwijst. Dit boek zelf is niet moeilijk en is gericht aan het grotere publiek met belangstelling voor de crisis. Er zijn een paar passages met wat wiskunde op havo-niveau en u kunt uw vakbond vragen e.e.a. nog eens uit te leggen.²

Het slechte nieuws is: ik vertel dit heuglijk nieuws al sinds 1990, waarschuwend voor crisis, maar regeringen negeren dit, storten hun landen in crisis, en zelfs met de huidige supercrisis luisteren ze nog steeds niet. Lees dit boek en de bronnen waar het naar verwijst. Dit boek legt op toegankelijke wijze uit wat de nieuwe economische theorie is maar documenteert ook de censuur van de wetenschap.

Nu ben ik de eerste om te erkennen dat niemand gehouden lijkt aandacht aan mijn analyse te besteden. Toch hoop ik dat de lezer mij een bepaalde onbescheidenheid vergeeft:

- (1) Ik heb geen enkele behoefte te leven in een wereld van crisis en oorlog. Natuurlijk ook voor de kinderen. Dus vergeef me dat ik over een betere wereld nadenk.
- (2) Ik ben wetenschapper, econometrist en leraar wiskunde. Mijn wetenschappelijk werk is door censuur getroffen door de directie van het Centraal Planbureau (CPB), waar ik in 1982-1991 werkte en waar ik met onwaarheden ontslagen werd. Ik protesteer tegen die censuur en dat machtsmisbruik. Ik hoop dat het me toegestaan is te pleiten voor de vrijheid van het woord, zelfs in de wetenschap.

Integratie of oorlog in Europa

De crisis is zo groot dat het woord *oorlog* weer in de kranten wordt afgedrukt. Dat 'het dreigt' is ietwat anders dan dat een land echt dreigt, maar toch. Polemologen denken professioneel over oorlog en vrede na. Jan Tinbergen vroeg als econoom aandacht voor de overmatige uitgaven aan wapentuig.³ Het baart zorg dat oorlog en vrede *nu in bredere kring* besproken worden.

² Voor vakgenoten econometrie staat die nieuwe theorie compact in mijn boek DRGTPE, Colignatus (2000, 2005, 2011).

³ <http://www.epseu.org/>

EU President Herman van Rompuy spreekt liever in termen van vrede.⁴ Het is echter een teken aan de wand dat over vrede gesproken *moet* worden. De goede verstaander begrijpt dat het ook afwezig kan zijn, wat dan oorlog betekent: "Het woord *Europa* was lang een teken van hoop, en stond gelijk met vrede en voorspoed. Tijdens de recente crisis is die gelijkschakeling onder druk komen te staan."

Een tekst die niet in de afdruk van zijn lezing staat maar blijkbaar wel is uitgesproken: "Vraag dat maar eens aan mensen op de Balkan, waar 15 jaar geleden nog oorlog was en genocide plaatsvond."

Rapporteur Marja Verburg is hier een goed verstaander en legt uit: "Voor de landen op de Balkan zijn vrijheid en vrede geen vanzelfsprekendheden en is deelname aan de EU een voorwaarde voor vrede." Maar is Europa historisch gezien niet zelf een Groot Balkan?

*Reyers Laat*⁵ stelt Van Rompuy de vraag: "Nooit meer oorlog in Europa, kan je dat nog zeggen?" Zijn antwoord kan men alleen maar redelijk noemen maar per implicatie hebben we het dus wel over dreiging van oorlog.

De EU President staat niet alleen:

"De Europese integratie kan eigenlijk maar één kant op, stelt Siep Stuurman: verder. Anders dreigt, net als in de jaren dertig, een kettingreactie van bezuinigingen, protectionisme en oorlog. Dan moet het europroject wel grenzen stellen aan het casinokapitalisme. Anders wint het populisme."⁶

Ja, waartoe zijn we bereid om crisis en oorlog te voorkomen? Is integratie het antwoord? Het is dan wel van belang een goede analyse te hebben. De USA heeft die integratie al en verkeert evenzeer in crisis, en niet alleen door 'casinokapitalisme'. Het ligt dus anders.⁷ *Integratie afdwingen kan juist animositeit geven*. In mijn analyse zou de EU beter terug kunnen gaan naar het model van een Economische Ruimte, met dus minder integratie. Met de nieuwe economische theorie zijn allerlei problemen op nationaal niveau oplosbaar waar velen nu denken dat dit via Europa zou moeten gebeuren.

De Europese Centrale Bank (ECB) heeft nu voor drie jaar goedkope leningen aan banken uitgezet voor zo'n 1000 miljard euro. Martin Wolf van de *Financial Times* meent terecht dat er tijd is gekocht om een structurele oplossing te vinden, maar zucht bijna wanhopig dat ook die tijd weer verspeeld kan worden.⁸ Hij spreekt over een structurele oplossing maar laat deze nogal vaag (integratie?). De echte termijn is ook korter dan drie jaar want mensen gaan anticiperen op wat er kan gebeuren als het misgaat...

Sommigen spreken weer over een Marshall Plan. De huidige overheidstekorten zijn echter al veel groter. Van Rompuy verwijst naar de Europese Investeringsbank en de plannen voor de komende EU top in juni 2012. Het is wel duidelijk dat Duitsland de prioriteit had de Europese overheidsfinanciën op orde te brengen voordat over zulke mooie zaken als investeringen gesproken kon worden. Maar

⁴ <http://www.duitslandweb.nl/actueel/uitgelicht/2012/4/van-rompuy-krijgt-otto-von-der-gablenz-prijs.html> & www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/nl/ec/129647.pdf

⁵ <http://reyerslaat.canvas.be/uitzendingen/3004-herman-van-rompuy-special/>

⁶ Siep Stuurman, "Juist in tijden van crisis boekt project Europa voortgang", NRC Weekend, Opinie & Debat 28 april 2012, p11

⁷ Bv. is de onwaarheid van de Irakoorlog met de geldpers betaald.

⁸ M. Garschagen en T. Kreling, "Drie jaar om de euro te hervormen. Interview met Martin Wolf", NRC Weekend 25 feb 2012, p3

gaat het helpen nu zoveel landen al zo diep in crisis zijn ?
Komt het niet wat laat ?

Nieuw is echt nieuw

In die genoemde jaren dertig deden John M. Keynes en de latere Nobelprijswinnaar Jan Tinbergen voorstellen tot aanpak van de Grote Depressie. Zij onderbouwden deze met nieuwe economische theorie. Beleidsmakers en vakgenoten waren niet snel overtuigd en de wereld betaalde de prijs van W.O. II. In veel landen is daarna een Centraal Planbureau (CPB) opgericht om te voorkomen dat de afstemming van politieke besluitvorming en economische wetenschap weer zo zou falen.⁹ Dit heeft de huidige crisis echter niet voorkomen. Er is gewaarschuwd, niet alleen voor 2007 maar ook voor 2012, *maar er is weer niet geluisterd*.¹⁰ Deels is het waar dat crises bij het economisch landschap kunnen horen maar het falen van de planbureaus verdient aandacht. Mijn analyse is dat een CPB een houtje-touwtje-oplossing is en dat een werkelijk democratisch land ook een *Economisch Hof* nodig heeft, met dus bescherming in de grondwet, om ervoor te zorgen dat de burger de juiste informatie krijgt. Zie het concept-amendement op pag 74.

Wat de lezer niet moet vergeten is: *nieuw is echt nieuw*. Wanneer collegae-economen niet op de analyse gaan studeren dan weten ze niet wat die inhoudt. Wanneer de analyse door censuur wordt getroffen dan blokkeert veel.

Het punt van dit boek

De regeringen die mijn werk negeren hebben een beetje het excuus dat het verstopt is door de censuur bij het Centraal Planbureau. Er is zo onderscheid tussen: (a) de volledige theorie en analyse die pas kan verschijnen wanneer de censuur ongedaan is gemaakt, en (b) wat reeds is gepubliceerd.

Dit boek maakt dit punt: Hopelijk is wat ik onder (b) heb kunnen publiceren voldoende overtuigend om de censuur ongedaan te maken zodat ook (a) afgerond en gepubliceerd kan worden. Misschien helpt het dat ik waarschuwde voor crisis en dat er nou crisis is.

De directie van het CPB lijkt te denken dat men geen censuur pleegt, zie pagina 61. De hoop is dat de lezer merkt dat dit toch ingewikkelder ligt en dat er wat bij het CPB mag veranderen. Interne bespreking van nieuwe inzichten zou toch mogelijk moeten zijn. Een medewerker zou in wetenschappelijke omstandigheden toch ook een doorrekening met zijn model moeten kunnen doen. Het zou toch vanzelfspreken dat Nederland geen censuur toestaat ... Maar zo vanzelfsprekend blijkt het niet te zijn. Censuur is uit zichzelf al verkeerd maar misschien helpt het te wijzen op het belang van de zaak. Crisis en oorlog, begrijpt u.

Holland, Nederland en België

Dit boek heeft een wat complexe structuur maar gelukkig val ik steeds in herhalingen en het advies blijft simpel:

⁹ In verschillende benamingen zoals de Council of Economic Advisors (USA), Commissariat général du Plan (Frankrijk), Sachverständigenrat (BRD).

¹⁰ Zie mijn boek DRGTPE en Bezemer, D.J. (2009), "No One Saw This Coming": Understanding Financial Crisis Through Accounting Models", mpira.ub.uni-muenchen.de/15892

boycott Holland tot de censuur is opgeheven. Zie dan ook boycottholland.wordpress.com.

Puristen zullen zeggen dat het Nederlands "boycot" met een enkele "t" schrijft. Ik heb dat ook zo gebruikt maar heb besloten voor het woordbeeld aan de oorspronkelijke "tt" vast te gaan houden.

Puristen zullen zeggen dat Holland alleen bestaat uit de provincies Noord en Zuid. Nee, met Holland bedoel ik nu heel Nederland. Voor internationaal contact is *Boycott Holland* krachtiger dan *Boycott The Netherlands* en voor het woordbeeld sluit ik daar nu bij aan. Ondertussen hoop ik stiekem dat onafhankelijke Friezen, de wingewesten in Groningen en de vroegere Generaliteitslanden Brabant en Limburg bij het advies een warm gevoel van herkenning ervaren.

We denken natuurlijk ook aan België, dat ook reeds afscheid van Nederland nam. Van groot belang is dat Vlamingen niet alleen vanuit een onafhankelijke positie naar Nederland kijken maar deze onderhavige teksten zelfs kunnen lezen. Voor de rest van de wereld ben ik van het Engels afhankelijk maar juist de Belgen zouden in deze kwestie een grote rol kunnen spelen. NB: Paul de Grauwe (voorheen Leuven en nu LSE) zit in de Nederlandse Centrale Plancommissie dat advies geeft aan het Centraal Planbureau.¹¹ Helaas reageerde hij niet op een paar emails.

Herhaling op herhaling

Dit boek geeft geen systematisch argument voor de boycot van Nederland. U moet het doen met brokstukken en herhalingen. De systematiek is immers al beschikbaar in html of pdf op de website (en via Google te vinden):

- (1) Het argument voor een parlementaire enquête naar de massale werkloosheid en de rol daarbij van de voorbereiding van het economisch beleid en met name van het Centraal Planbureau, heb ik al gegeven in de interne notitie (1990) op het CPB.
- (2) Ik heb al uitgelegd wat er toen met mij gebeurde, zie *Trias Politica & Centraal Planbureau* (1994). Hier ook expliciet de uitbreiding van werkloosheid naar crisis en oorlog.
- (3) Het boek voor de collega-econometristen is *Definition & Reality in the General Theory of Political Economy* (DRGTPE) (2000, 2005, 2011).
- (4) Voor het grote publiek hebben journalisten Hans Hulst en Auke Hulst m.m.v. ondergetekende doen verschijnen: *Werkloosheid en armoede, de oplossing die werkt* (1998). Dit is in guldens maar heeft het voordeel van een historisch overzicht van het denken over werkloosheid, en op pagina 65 e.v. de ook voor mij verrassende rol die Gerrit Zalm speelde op het Ministerie van Economische Zaken voordat hij naar het CPB kwam (eerst als onderdirecteur maar spoedig als directeur wat vermoedelijk al de bedoeling was).
- (5) Met Hans Hulst schreef ik *De ontketende kiezer* (2003). Dit is in euro's met weinig geschiedenis maar met meer aandacht voor democratie. De directie van het CPB censureert meer werk van me en de analyse over democratie is daar één van. DOK is hieronder

¹¹ <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/persberichten/2011/05/27/benoeming-nieuwe-leden-centrale-plancommissie.html>

integraal opgenomen, en u moest het maar eens lezen in het licht van de huidige crisis in Europa.

(6) Zie vervolgens: <http://boycottholland.wordpress.com>

De kerntabel

De kerntabel uit de analyse vertoont voor 2012 dezelfde distortie zoals in 1990 geconstateerd, zie Tabel 1. Vergelijk dit met Tabel 3 pag 26 hieronder uit *De ontketende kiezer* (2003). Compacte definities staan op pag 91.

Tabel 1. Lastendruk aan de onderkant (alleenstaande)¹²

<i>Wettelijk minimumloon in 2012 (in Euro's)</i>	<i>Totaal</i>
Bruto minimumloon	18810
Netto, na aftrek van werknemer-premies en belastingen	15354
Bruto loonkosten: bruto + werkgever-premies	22748
Belastingen en premies (excl. BTW e.d.)	7394
Lasten als percentage van bruto loonkosten	32.5%
Lasten als percentage van netto inkomen	48.2%

Iedereen Blij, Laat D66 zich opheffen, wiskunde

De mogelijkheden tot publiceren zijn toegenomen via het internet. Dit vergroot een beetje de mogelijkheden voor een onheus ontslagen wetenschapper tot het uitleggen aan de wereld dat Nederland aan censuur van de wetenschap voorbijgaat.

(a) Marcel van Dam schreef *Niemand's land* (2009). Dat boek heeft vooral tekortkomingen maar heeft twee voordelen: (i) In mijn analyse moet je de gehele periode sinds 1900 bekijken om de huidige situatie te begrijpen. Van Dam kijkt vooral vanaf 1970. Dat is een voordeel vergeleken met velen die alleen vanaf 2000 kijken. (ii) Van Dam richt zich vooral op de PvdA. Ik was lid van de PvdA van 1974/5 – 1991. Na de censuur op het CPB mocht ik niet meedoen met een werkgroep economie op de WBS. Hoe de oorzakelijke verbanden liggen is onduidelijk. Dat meer personen onafhankelijk van elkaar tot de conclusie komen dat een analyse niet deugt, zal best wel, maar mij lijkt dan dat je dat baseert op argumenten. Het zou in ieder geval aardig zijn mij de kans te gunnen op mijn dwaalwegen terug te keren. Hoe dan ook, in antwoord op Van Dam schreef ik *Iedereen Blij* (2010). Er was geen uitgever beschikbaar maar het is nu hieronder opgenomen.

(b) Bij de verkiezingen van 2010 was juist Hans van Mierlo overleden. Ik vreesde dat dit bij D66 zou leiden tot nieuwe zendingsdrang ten aanzien van de 'kroonjuwelen' van districtenstelsel, referenda en gekozen premier en burgemeester. Voor mijn pamflet van toen was geen uitgever beschikbaar maar nu is *Laat D66 zich opheffen* (2010, 2012) in druk. De kroonjuwelen zijn gebaseerd op misvattingen. De directie van het CPB heeft mijn analyse tegengehouden die een betere democratie mogelijk maken. Dus warrig denken en censuur vormen de basis van D66. Een betere democratie ontstaat door betere *checks and balances*, bijv. door én jaarlijkse verkiezingen voor een

grotere invloed van de burger én een Economisch Hof voor betere informatie vanuit professionals.

(c) Een onheus ontslagen econometrist kan leraar wiskunde worden, en zo haalde ik mijn didactische aantekening en daardoor mijn eerstegraads bevoegdheid in Leiden 2008. In het onderwijs heb ik alleen prettige en bekwame collegae leraren wiskunde ontmoet. Wel blijkt er een systematisch probleem bij didactiek te bestaan: wiskundigen worden opgeleid tot abstract denken maar wanneer zij in de klas komen dan zijn daar reëel bestaande leerlingen. Oei. Wiskundigen lossen dat probleem op door vast te houden aan een gegroeide traditie. Maar die traditie is niet klantvriendelijk. Aldus adviseer ik tot een parlementair onderzoek naar het onderwijs in wiskunde, en schreef ik ter onderbouwing *Elegance with Substance* (2009) en *Conquest of the Plane* (2011) met voorstellen tot betere didactiek die nader onderzocht kunnen worden. Afgelopen periode maakte ik een bundel van Nederlands-talige artikelen *Een kind wil aardige en geen gemene getallen* (2012). Tot mijn spijt houdt de bedrijfskolom der wiskunde afstand tot het advies tot een parlementair onderzoek. Sommigen zien de waarde van enkele voorstellen maar argumenteren ten gunste van de traditie. Enkele wiskundigen zijn gaan lasteren alsof ik zelfs van wiskunde weinig zou snappen. Ik zeg het er maar bij, dan bent u gewaarschuwd. Typisch is ook dat wiskundigen het advies tot een parlementair onderzoek zien als 'politiek' (vermoedelijk omdat het parlement erbij is betrokken) terwijl het voor mij als staathuishoudkundige niets anders is dan het advies dat je aan de staat geeft voor een beter huishouden (en je gaat ervan uit dat het advies dan door staatslieden in behandeling wordt genomen).

Laster in Nederland

In Nederland is laster een groot probleem. Denkelijk in alle landen, we blijven tenslotte mensen. Voor Nederland kunnen we echter lessen trekken uit dit topje van de ijsberg:

- Willem Frederik Hermans – de auteur die de Prijs der Nederlandse Letteren 1977 ontving – werd als docent aan de Rijksuniversiteit te Groningen getroffen door laster. (Er werden zelfs *kamervragen* gesteld, wat in mijn geval nooit gebeurd is.)
- Prof. dr. W.S.P. Fortuyn werd in de verkiezingen van 2002 door laster getroffen, ook door top-politici, waardoor een klimaat van haat en nijd ontstond waarbinnen een maniak zich tot moord gemotiveerd zag.
- Lucia de B., de verpleegster die belasterd werd dat zij een seriemoordenares zou zijn.

Ik heb enige ondersteuning gegeven aan prof. dr. Lucas Kroondijk, destijds student-assistent van W.F.H., voor diens nieuwe literaire boek *Zonder Professoren* (2012) over die tropenjaren 1970-1975. Professor Kroondijk is zo door het lasteren in Nederland aangedaan, ook weer in mijn casus, dat hij het advies tot een boycot van Nederland heeft overgenomen. Eindelijk ondervindt dit advies enige steun in de academische wereld!

(Kroondijk is onhandig op de computer, zonder mijn hulp zou diens boek denkelijk niet tot stand zijn gekomen, en hij heeft mij daarom als dank de copyrights cadeau gedaan. Met mijn vermelding van diens boek heb ik zo ook een klein financieel belang gekregen, waarvan ik als wetenschapper nu op gepaste wijze melding heb gedaan.)

¹² <http://www.cpb.nl/cijfer/het-microtax-programma-cep-2012> en het wml van 2012 invullen. Exclusief ziektekosten en zorgtoeslag. Deze CPB-cijfers zullen wel kloppen, zie elders voor wat de kritiek precies is.

Een bundel uit 2002

Met Fortuyn raken we aan het laatste boek in deze bundel. Mede naar aanleiding van de politieke chaos in 2002 had ik een aantal artikelen gebundeld. Werktitel was *In plaats van FEEST een vertrouwenscrisis*, ontleend aan een kernartikel in de bundel. Geen uitgever gevonden maar ik heb niet veel moeite gedaan want er kwam *De ontketende kiezer* (2003). In 2008 bij de acute kredietcrisis door de val van Lehman Brothers kon ik de oude bundel ietwat uitbreiden tot een nieuwe poging. Weer geen uitgever maar ook weer weinig inzet aan mijn kant, want wanneer ieder gefocussed is op kredietcrisis en geld dan zul je met een veel beter verhaal over werkloosheid toch weinig kans maken. Een selectie uit de bundel komt nu dan eindelijk in druk.

Ik had het heerlijk gevonden een gewoon boek over economie en een gewoon boek met politieke stellingnames te schrijven zonder steeds dat gedoe over censuur en buitensluiting en zonder het risico van vermenging van wetenschap en politiek. In een gewoon boek hoef je niet steeds te schrijven dat iets wetenschap is. Zou ik het woord afkorten tot hoofdletter “W” dan zou dit boek wellicht met een kwart korter worden. Helaas, er is steeds die ballast.

Een gewoon economisch-wetenschappelijk boek is natuurlijk ook niet geheel waardenvrij, bijv. wanneer ‘nut’ weliswaar theoretisch is bedoeld maar toch een lading meekrijgt die aan nut doet denken. Zelfs in de wiskunde is er keuze tussen bijv. ‘realistische’ en ‘traditionele’ wiskunde waarbij de emoties verhit kunnen raken. De autistische botheid van een lasterende wiskundige (‘u snapt geen wiskunde’) heeft ook wel weer iets vertederends. Dat is een paradijs vergeleken met het moeten spreken over censuur en laster en moeten uitleggen dat een alom gerespecteerde directie misbruik maakt van het op de keper beschouwd toch zwakke ambtenarenrecht om de man en niet de bal te spelen.

Er is nu natuurlijk DRGTPE maar dat is weer in het Engels. Zodra een boek in het Nederlands is dan behoort daarbij de uitleg – want de lezer mag niet op het verkeerde been gezet worden – dat andere boeken, rapporten en kranten misleidend zijn (a) omdat vanuit de directie van het CPB censuur wordt gepleegd en (b) omdat zelfs zgn. ‘kritische’ politieke partijen als de PvdA niet zijn te vertrouwen omdat ook daar binnen het ‘wetenschappelijk bureau’ ellebogen bestaan.

Deze bundel teksten uit 2002 verduidelijkt ook hoe ik er in 2004 toe kwam om de naam Colignatus voor mijn wetenschappelijk werk te gaan voeren. De aspecten dreigden voor lezers verward te raken en ook mijzelf helpt het label aardig. Veel van mijn kritiek op de PvdA is juist vanuit de positie van wetenschap: dat daar bij de WBS ellebogen worden gebruikt. Daar heeft de lezer wat aan, terwijl mijn politieke visie op de PvdA minder relevant is.

(Dat WBS ‘wetenschappelijk medewerker’ René Cuperus in 2009 ook meteen kandidaat kon zijn voor het EU parlement kan bevreemding wekken en het zou beter zijn wanneer hij politiek deed als bijvoorbeeld Renatus Kuiper.)

Hiermee zijn de oude teksten beschreven. Er volgen nog een paar teksten over de actualiteit van 2012. Zie verder boycottholland.wordpress.com.

Nieuwe staathuishoudkunde

Staathuishoudkunde vertaal je in het Engels als *political economy*. De Nederlandse econoom Piet de Wolff, die ook negen jaar directeur van het CPB is geweest, heeft de termen *micro-economie* en *macro-economie* gemunt, waardoor e.e.a. ietwat technischer en apolitiek lijkt. In Nederland is er nog steeds de Koninklijke Vereniging voor de Staathuishoudkunde, en dat is juist, want het gaat om het beheer van de Staat, en het is een kunde zoals wiskunde, dus wetenschap.

In DRGTPE geef ik een definitie van staathuishoudkunde (*political economy*) via een tabel met onderwerpen in de kolommen en vakgebieden in de rijen. Bijvoorbeeld auto als onderwerp en de vakken natuurkunde en rijbewijs B. Op deze wijze richt de staathuishoudkunde zich op de Staat en hoewel het kernvak economie is zijn we aan het onderwerp verplicht om ook ruimte te laten voor inzichten vanuit andere vakken, zoals geschiedenis, politicologie, geografie en noem maar op (en zelfs rijbewijs B als een minister iets te diep in het glaasje heeft gekeken en de staatsfinanciën in gevaar brengt).

Binnen de staathuishoudkunde (*political economy*) presenteert ik aldus een nieuwe theorie: (a) te lezen in DRGTPE, met hier een publieksversie, met (b) een belangrijke component nog vallend onder de censuur door de directie van het CPB, die derhalve is te beëindigen.

Een economisch experiment

U, lezer, maakt sinds 1990 deel uit van een economisch experiment. Dat experiment heeft verschillende onderdelen.

Het eerste onderdeel is dat ik me als wetenschapper niet laat intimideren door laster en machtsmisbruik. Mijn aanstelling op het CPB was die van wetenschappelijk medewerker en men moet dat toch respecteren. Wanneer Nederland leert wat respect voor de wetenschap inhoudt dan maakt zo’n Economisch Hof wat meer kans, dat immers ook gefundeerd is in de wetenschap.

Het tweede onderdeel van het experiment betreft de juistheid van de nieuwe theorie. Uit de theorie valt af te leiden dat zonder Economisch Hof steeds nieuwe rampen en crises zullen ontstaan. Kijk uit het raam, zou ik zeggen. Wat mij als ontwikkelaar van de nieuwe theorie betreft kunnen er niet genoeg rampen en crises komen. Er bestaat zelfs de verleiding de nieuwe analyse over het Economisch Hof zo lang mogelijk geheim te houden om het falen van de Trias Politica zo helder mogelijk te tonen. Conform Karl Popper is een weerlegging alleen mogelijk door inderdaad een Economisch Hof in te stellen en dan te kijken of er nog steeds rampen en crises in dezelfde frequentie en omvang plaatsvinden.

Het derde onderdeel van het experiment betreft inderdaad die omgang met de informatie. Ik houd de informatie natuurlijk niet geheim en geef openheid van zaken, ook al betekent dit dat anderen weer extra voedsel hebben om te gaan lasteren en dergelijke. Wanneer er een nieuwe analyse is dan heeft iedereen een achterstand in kennis behalve degene die de nieuwe analyse heeft bedacht. Daarom past het een wetenschapper veel begrip en geduld te tonen voor de collegae die nog niet zo ver zijn. Het mechanisme is bekend. Wie trappen loopt en niet weet dat er een lift is staat op de tiende verdieping raar te kijken wanneer die er

blijkt te zijn. Dit kan wel extra lastig zijn voor een Staat die met huid en haar is overgeleverd aan verouderde CPB-visies in de staathuishoudkunde. Te pleiten valt dus voor grote zorgvuldigheid bij zulke zaken. Mijn stelling is dat de directie van het Centraal Planbureau hier niet zorgvuldig genoeg is. Zelfs bij deze huidige crisis weigert men te overwegen of mijn nieuwe theorie relevant is. Terwijl de crisis mijn gelijk bevestigt. Het taboe dat in 1990 is geschapen is blijkbaar zo groot dat de directie er de welvaart in Nederland en zelfs de wereld er aan opoffert. Inmiddels is DRGTPE beschikbaar en toont de crisis de juistheid van de analyse. Ook anderen falen, zoals economen aan universiteiten en journalisten. Dat ontslaat de directie van het CPB niet van de verantwoordelijkheid. Tenslotte blijft gelden dat ik teruggeplaatst zal moeten worden om de uiteindelijke analyse af te ronden en te publiceren zodanig dat wetenschappers elders de resultaten kunnen gaan controleren.

Een economisch plan voor Europa

Thomas Cool, 22 februari 2012^{13 14}

De EU-besluiten over de strengere begrotingsnormen plus het jongste reddingspakket voor Griekenland van de vroege ochtend van 21 februari 2012 vormen een economisch averechts kaartenhuis. Het is de economie van de Gouden Standaard waarin burgers en bedrijfsleven in een keurslijf worden gedrongen, alleen maar om boekhoudkundige sommen uit een kortzichtig economisch model te laten kloppen.

De Brusselse tunnelvisie zet de parlementen weer voor het blok. Weer is er de dreiging van paniek op de financiële markten wanneer maar een enkel parlement dwars gaat liggen. Bij zo'n dreiging van paniek wordt economisch herstel op z'n zachtst gezegd dubieus.

Het kaartenhuis toont hoe gevaarlijk het Brussels centralistisch denken en het uitschakelen van de democratie is. Je moet van goede huize komen en een rechte rug hebben om democratie, economisch verstand, en het waardig bestaan van de Europese burgers te redden. Heeft het Nederlandse parlement die eigenschappen?

Er is nl. wel een alternatief. Nu Brussel het scenario van de Gouden Standaard uit de jaren 1930 volgt, ligt het alternatief in het Plan van den Arbeid zoals opgesteld door Jan Tinbergen en de publieke werken zoals voorgesteld door John Maynard Keynes. Oftewel het Zweedse model van Rudolf Meidner en Gösta Rehn. Dit naar onze tijd vertaalde alternatief valt (voor mijn economische collegae) te vinden in mijn boek *Definition & Reality in the General Theory of Political Economy* (DRGTPE)¹⁵ of in dit interview door student Protesilaos Stavrou.¹⁶

Kort aangeduid zijn er deze elementen:

- (1) minder EU-centralisme maar in ieder land apart een correctie op het falen van de Trias Politica middels uitbreiding tot een Tessera Politica met een grondwettelijke Economisch Hof dat erop toeziet dat de begroting betrouwbare informatie geeft
- (2) nationale investeringsbanken als noodzakelijk element voor het streven naar volledige werkgelegenheid
- (3) pragmatisch begrotingsbeleid ('functional finance') in plaats van rigide normen, maar wel met een 'ladder' van verschillende regimens voor landen die meer dan 80% danwel 90% schuld hebben
- (4) de Europese Centrale Bank is momenteel een stiekeme centrale bank en wordt dat gewoon openlijk, met bijvoorbeeld de vrijheid om in bepaalde regimes rechtstreeks nieuwe schuld te ondersteunen, maar met ook de taak niet alleen de kosten van levensonderhoud te bewaken, maar ook te letten op werkgelegenheid en de inflatie van vermogensbestanddelen zoals huizen en aandelen.

Het herstellen van de fouten in het Verdrag van Maastricht uit 1992 waarbij de EU en EMU werden opgericht zal tijd kosten. Politici hebben ook te maken met neoliberal denken economen die door het neoliberalisme gemaakte fouten willen aanpakken met nog meer neoliberalisme. Deze politici dienen boven zichzelf uit te stijgen, scherp vast te stellen hoe deze wereldwijde crisis is kunnen ontstaan, en vervolgens weer vertrouwen te schenken aan Economische Hoven die het traject naar verbetering zullen begeleiden.

Deze politieke tijd kan worden gevonden door het tijdelijk accepteren van eurozone obligaties. Het lijkt me dat zulke obligaties geen lange termijn oplossing zullen zijn wegens de zinvolle no-bail-out conditie en wegens het alternatief van de genoemde regiem-ladder. Maar het is niet bezwaarlijk tijdelijk 3% per jaar van het GDP aan eurozone bonds uit te geven, en na 10 jaar is dan nog slechts 30% van het GDP daarmee gemoeid, en in die 10 jaar kan de nieuwe EU worden vormgegeven.

Maakt dit Plan voor Europa enig kans? Tot op heden had de PvdA geen echt alternatief en gezien het verband met het oude Plan van den Arbeid zou men interesse kunnen hebben. Laten we aannemen dat de PvdA zijn neoliberale economen Wouter Bos, Ed Groot, Rick van der Ploeg, Bas Jacobs (geen lid maar denklijk sympathisant) en bijvoorbeeld Paul de Beer naar kritiek leert luisteren, en dan de eerste partij is die zich achter dit alternatief schaart.

VVD en CDA zullen wel achter de Brusselse onderhandelingsresultaten van Mark Rutte en Jan Kees de Jager staan, hoe onjuist ook. De PvdA speelt dan een sleutelrol. De PVV kan nog steeds een motie van wantrouwen laten sneuvelen. Wanneer de PvdA afwijst kan Wilders de staatsman spelen die met grote tegenzin met het kabinet meegaat 'om de economie te redden' (maar in feite dus niet). Zelfs D66, GL of SP kunnen die verleiding van het staatsmanschap wellicht weerstaan. Wat zou de strategie van de PvdA dan kunnen zijn?

Als eerste stap moet men Wilders dus vragen zich helder over het Brussels pakket uit te spreken. Wanneer deze zich wederom verzet tegen steun aan Griekenland dan heeft hij zich steviger vastgepraat.

Als tweede stap kan de PvdA dan VVD en CDA voor het blok zetten:

- 1) onmiddellijke beëindiging van de huidige coalitie

¹³ Politieke visie dus. "Een ander plan voor Europa",

www.joop.nl/opinies/detail/artikel/een_ander_plan_voor_europa

¹⁴ Zie ook de Engelse editie van de Griekse krant Ekathimerini / International Herald Tribune http://ekathimerini.com/4dcgi/_w_articles_wsites3_1_23/10/2011_411466

¹⁵ Colignatus (2000, 2005, 2011).

¹⁶ protes-stavrou.blogspot.com/2011/10/plan-for-europe-interview-with-thomas.html

- 2) een interim-kabinet VVD-CDA-PvdA ter uitvoering van het Brusselse kaartenhuis maar bij nieuwe besluiten varend op de koers van de alternatieve aanpak
- 3) nieuwe verkiezingen gericht op het daarna samenstellen van een afspiegelingskabinet zonder die lange coalitieonderhandelingen.

Wanneer VVD en CDA niet akkoord gaan dan stemt de PvdA tegen de onderhandelingsresultaten, en mogen VVD en CDA uitleggen:

- a) dat het kaartenhuis geen kaartenhuis is en dat de Gouden Standaard geen Gouden Standaard is
- b) dat men met steun van de PVV regeert
- c) dat juist VVD en CDA chaos in Europa accepteren om maar vast te houden aan dat kaartenhuis plus die steun van de PVV.

Op 1 maart staat de nieuwe EU-top gepland over werkgelegenheid en mogelijke eurozone obligaties. Laat de PvdA in gedachten houden dat arbeidersgezinnen in Griekenland en Spanje toch wel degelijk arbeidersgezinnen zijn, en dat het raar is dat arme Slowaken en Letten moeten bijspringen voor rijkere Grieken en ook Nederlandse bankiers die de echte fouten hebben gemaakt.

[PM. Zie pag 115 hieronder voor suggesties uit 2008.]

Over de verkiezingen van september 2012

Thomas Cool, 29 april 2012 ¹⁷

Een boek draagt een tijdstempel. Momenteel zijn aller ogen gericht op de verkiezingen op 12 september 2012. Het is een vluchtig moment in de geschiedenis en mogelijk verwarrend voor de fundamentele analyse in dit boek dat zoals gezegd crisis en oorlog sinds 1900 als uitgangspunt neemt. Gezien deze actualiteit kan het nuttig zijn er toch enkele opmerkingen aan te wijden.

De afgelopen week heeft de Tweede Kamer het *Wandelgangen-akkoord* gesloten. Strikt genomen was het akkoord niet nodig maar het zorgt voor enige rust op de financiële markten en blijkbaar acht de Tweede Kamer dat een hoog goed.

Het minderheidskabinet van Mark Rutte had immers al een plan geformuleerd dat aan het tekortplafond van 3% voldeed. De premier had dit plan aan Brussel kunnen voorleggen en kunnen wijzen op de scheiding der machten: de regering voert het beleid en het parlement controleert. Brussel had kunnen tegensputteren dat de plannen bij de verkiezingen van september 2012 weer zouden kunnen veranderen, maar, zou Rutte dan antwoorden: dat zien we dan wel weer. Hoe kan Brussel bezwaar maken tegen de fundamentele scheiding der machten ?

In februari schreef ik al: "Zelfs D66, GL of SP kunnen die verleiding van het staatsmanschap wellicht moeilijk weerstaan." (Zie de vorige pagina.) Wanneer Diederik Samsom meent dat hij zich daardoor overvallen voelde dan heeft hij niet (goed) gelezen.

In 2010 hadden Rutte en Verhagen zogenaamd verantwoordelijkheid getoond om de staatsfinanciën te regelen. Een kritisch wetenschapper maar ook een nuchtere burger

kan daar twijfels bij plaatsen. Was het niet gewoon pure machtspolitiek waarbij andere partijen werden buitengesloten ? Het argument dat de PVV een onbetrouwbare partij zou zijn gebleken lijkt minder relevant dan het argument dat deze partij überhaupt qua inhoud dubieus was (maar dat is een politieke visie). Hoe dan ook valt veel te zeggen voor afspiegelingskabinetten, zodat zelfs een (krap) meerderheidskabinet al een teken van overmatige machtspolitiek is.

Het kabinet was nog niet gevallen of D66, GL en CU stonden klaar om VVD en CDA een schijn van legitimiteit te verlenen. Plots stonden de vijf op de foto als overwinnaars en leek het voorgaande minderheidskabinet een boze droom die zo snel mogelijk vergeten mocht worden. CDA fractieleider Van Haersma Buma gaf Samsom nog een veeg uit de pan alsof deze onverantwoordelijk was en alsof het CDA niet naief had gedacht met de PVV te kunnen regeren. Nee, het was dus weinig fraai van D66, GL en CU zich zo door die illusie van staatsmanschap op sleeptouw te laten nemen. Er was geen enkele reden voor. Rutte had zijn plan gewoon in Brussel kunnen inleveren, en had vervolgens voor de zware taak gestaan niet alleen dat pakket maar ook de verkeerde keuze uit 2010 in de verkiezingen te verdedigen.

Ondertussen bleek Samsom onverantwoordelijk maar wegens een andere reden dan Van Haersma Buma suggereerde. Samsom had zich eerder vastgelegd op 3.7% en het was frivool van D66, GL en CU om te denken dat hij soepel naar 3% zou springen. Dáár ligt het onverantwoordelijke van Samsom: dat hij al eerder die positie van 3.7% koos. Zoals in februari uitgelegd (zie boven) was een keuze voor 3% onvermijdelijk gezien de percepties in de EU.

We zien twee fouten bij de 'staatslieden'. Ten eerste had GL veel scherper aan de PvdA moeten uitleggen dat 3% het uitgangspunt was, coûte que coûte. Het is onduidelijk wat GL wil bereiken door zo vaag te zijn als men klaarblijkelijk is geweest. Wellicht wil men zo groot worden als de PvdA ? (Steeds kleiner dus.) Ten tweede had Samsom niet moeten gaan klagen. Het is dodelijk eerst vast te houden aan 3.7% en vervolgens zonder wisselgeld 3% te accepteren. Hij had kunnen zeggen: Ik zal gedogen.

Recensie CPB-boek *Europa in Crisis*

Spaghetti: Recensie van het CPB-boek *Europa in Crisis*, door Coen Teulings e.a., Uitgeverij Balans 2011, 238 pagina's, euro 18,95.

21 November en 4 december, 2011 ¹⁸

Wie denkt dat Italiaanse toestanden alleen in Italië voorkomen miskent het vermogen van Hollandse kaaskoppen om zichzelf in een knoop te leggen.

Het boek *Europa in crisis* ¹⁹ van het Centraal Planbureau (CPB) legt voor het grote leken-publiek uit 'hoe het zit' met de crisis in Europa en met name rond de euro. Journalist Mathijs Bouman heeft geholpen om het leesbaar te houden. Voor wie van lekker lezen houdt is het aan te bevelen.

Het CPB heeft nogal wat boter op zijn hoofd t.a.v. het ramen van de vorige crisis in 2007 en nu weer deze crisis in 2011. Voor zo'n Bureau is het boek een moedige daad. Of

¹⁷ Als dit artikel een politieke tint heeft dan komt dat door Thomas Cool, voorzitter Sociaal Liberaal Forum (een club met te weinig leden om aan verkiezingen mee te doen).

¹⁸ <http://www.dataweb.nl/~cool/Papers/Drgtpe/Crisis-2007plus/2011-11-21-RecensieEuropaInCrisis.html>

¹⁹ <http://www.cpb.nl/publicatie/europa-in-crisis>

misschien is het een manier om iedereen af te bluffen. Wie nu nog kritiek op het CPB heeft, die heeft het boek blijkbaar niet (goed) gelezen of is een dubbele leek.

Top-econoom Barry Eichengreen, die 20 jaar geleden al veel over de Grote Depressie had geschreven – ik herinner zijn artikelen uit de CPB-bibliotheek – heeft vanaf het begin al tegen ‘Maastricht’ gewaarschuwd. Geen monetaire unie zonder een fiscale unie, volgens hem.

Het boek stelt nu met Eichengreen: ofwel overdracht van bevoegdheden aan Europa, ofwel grote chaos door uiteenvallen van de euro zoals eventueel een terugkeer naar de gulden. Als Nederland nog democratie wil dan alleen via het Europees Parlement.

Mijn antwoord: dit klopt niet. Zie mijn analyse.²⁰ Maar het CPB kan mijn analyse natuurlijk niet bekijken en aanprijzen, want die analyse wordt sinds 1989/90 door diezelfde directie (toen directeur Gerrit Zalm) gecensureerd.

Op pagina 130 krijgt EU voorzitter Romano Prodi een veeg uit de pan dat hij het Stabiliteits en Groei Pact in 2002 “stom” noemde. Op pag. 135 wordt uitgelegd dat hij gelijk had. Wat is dit voor een boek? Vervolgens vergoelijkt het boek de gezapigheid sinds 2002 alsof er geen reden was het Pact aan te scherpen. Als Eichengreen 20 jaar geleden gelijk had, en nu weer, had hij dat dan niet in 2002?

Hoe gaat de huidige directeur Coen Teulings om met Gerrit Zalm, die CPB-directeur was toen het Verdrag van Maastricht in 1992 t.a.v. de euro werd getekend, en die als minister van Financiën de euro daadwerkelijk ingevoerd heeft, met Griekenland erbij tegen de motie van Henk de Haan in?²¹ Pag 89: “In de volgende twee hoofdstukken zien wij dat er echter wel veel is misgegaan. Veel meer dan Gerrit Zalm kon bevroeden toen hij in Maastricht zijn eerste euro’s pinde.” Dat Zalm het niet snapte, dat geloof ik wel. De kernvraag is of Zalm het had moeten weten.

Concludeert Teulings dat Zalm incompetent was? Of concludeert hij dat Zalm een betere econoom dan Eichengreen is maar een andere theorie volgt die vooralsnog geheim blijft? Zou Zalm stiekem mijn economische analyse aanhangen, waarvan hij de censuur in 1989/90 is begonnen? Zou Zalm werkelijk een briljant wetenschappelijk econoom zijn in plaats van de bureaucraat en handige prater die hij tot nu toe lijkt te zijn? Durft Teulings wel kritiek op Zalm te hebben?

Of gaat het hier slechts om een mentaliteit waarbij onwelgevallige gedachten altijd gesmoord kunnen worden? Omdat ook zo’n “journalist” als Bouman toch ook maar een meeloper is. Het is beter dan de mafia die meteen gaat schieten. Maar het blijft een vorm van spaghetti, in plaats van laten zien hoe de lijntjes werkelijk lopen.

Het export overschot van Nederland draagt bij tot de crisis.²² Dit is verergerd toen Duitsland het voorbeeld van Nederland ging volgen. Duitsland en Nederland concurreren Zuid Europa de tent uit. Op pagina 138 vraagt het boek: “Is het grote Nederlandse overschot op de handelsbalans bijvoorbeeld schadelijk? Daarover kunnen economen blijvend van mening verschillen.” Inderdaad, het is maar de vraag of een vernietigde economie in Zuid

Europa werkelijk “schadelijk” is. Wanneer je in je Volvo iemand overrijdt is dat niet onmiddellijk schadelijk voor je, zeker wanneer de politieagent van het IMF het ook niet helemaal snapt. [En het slachtoffer op de bon slingert.]

De schizofrenie bij het CPB geeft ons ook deze Macro-Economische Verkenning, MEV 2012,²³ pagina 19: “Een dergelijke combinatie van lagere loonkosten per eenheid product in Zuid-Europa en een hogere loonstijging in Noord-Europa biedt een uitweg uit de Europese schuldencrisis.” Terecht concludeert Wim Boonstra van de Rabobank: “Afscheid van loonmatiging lost vele problemen op” (Financieel Dagblad 20 oktober)²⁴. Teulings cs. zien dit als een geleidelijk proces, terwijl het de kern is, en meteen aangepakt moet worden.

Het is voor vrijwel de hele Nederlandse economenwereld een dogma waar je ijskoud van wordt. In deze uitzending van RTLZ van 26 maart 2010²⁵ schoffeert Sweder van Wijnbergen collega Alfred Kleinknecht meermalen, zie ook de lichaamshouding, en aan het eind van de uitzending weet Roland Koopman niet hoe hij moet kijken. Inhoudelijk heeft Kleinknecht echter gelijk. Vaak wordt Kleinknecht verzwegen maar wanneer hij zichtbaar naast je zit kan dat moeilijker, en kun je bijvoorbeeld zijn woorden verdraaien. Gaat Van Wijnbergen n.a.v. de MEV 2012 een excuusbrief sturen aan Kleinknecht?

Die uitzending van RTLZ stelt dat Griekenland stelselmatig “de kluit belazert”. Maar hoe zit het dan met Nederland, dat censuur van de wetenschap pleegt? Nederland ziet wel de splinter van de Griekse frauduleuze statistieken maar niet de balk van de censuur van de wetenschap in het eigen oog. Ik adviseer al langer dan 20 jaar tot een parlementaire enquête. De spaghetti van dit boek verduidelijkt dat dit nog steeds urgent gewenst is.

Paljas

Thomas Cool, 26 oktober 2011²⁶

Met dit stukje hoop ik hoogleraren in Nederland duidelijk te maken dat hun lievelingsknuffel professor dr. Ronald Plasterk, financieel woordvoerder van de Tweede Kamer fractie van de PvdA, als gevaarlijke paljas gezien kan worden.

Hoogleraren biologie, scheikunde, taalkunde, archeologie, wiskunde of wat dan ook: niet alleen uw pensioen maar ook de intellectuele integriteit staat op spel. Een professor die verdwaalt in de politiek op een vakgebied dat hij niet beheerst brengt de toga tot schande. Verhef uw stem en stuur hem een email, en doe niet alsof u geen normen heeft.

Het kamerlidmaatschap is een politieke positie en de volksvertegenwoordiger richt zich op controle van de regering. Iedere burger, ook Bridget Maasland, zou financieel woordvoerder van de PvdA kunnen worden wanneer het volk haar op het schild heft. Dat is niet het punt. Het mag. Maar je moet het niet willen. Je mag een gaatje in je

²⁰ <http://www.dataweb.nl/~cool/Papers/Drgtpe/Crisis-2007plus/2011-11-23-Socrates-Montesquieu-EconomischHof.html>

²¹ [http://nl.wikipedia.org/wiki/Henk_de_Haan_\(econoom\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Henk_de_Haan_(econoom))

²² <http://www.dataweb.nl/~cool/Papers/Drgtpe/Crisis-2007plus/2011-10-16-Ghost-1989.html>

²³ <http://www.cpb.nl/publicatie/macro-economische-verkenning-mev-2012>

²⁴ http://overons.rabobank.com/content/images/FD-20111020%20Afscheid%20van%20loonmatiging%20lost%20vele%20problemen%20op_tcm64-149117.pdf

²⁵ http://www.rtl.nl/components/financien/rtlz/miMedia/2010/week12/vr_1320_kaz_totaal.avi_plain.xml

²⁶ <http://www.frontaalnaakt.nl/archives/paljas.html>

hoofd boren maar doe het toch maar niet. Het punt is dat het een keuze is toch maar kwaliteitseisen te stellen.

De bestuurder van de auto heeft een rijbewijs. De chirurg heeft op lijken geoefend, en is niet alleen maar een slager die goed tegen bloed kan. Plasterk mag als wetenschapper hoge eisen stellen in zijn laboratorium maar valt als politicus door de mand doordat hij deze eisen laat vallen en met voeten treedt voor wat hij nu aan het doen is. De kern van mijn betoog is dus dat Plasterk niet als econoom is opgeleid en toch zo'n functie op zich genomen heeft.

Men kan stellen dat Plasterk zich met adviseurs omringt. Ja, er is een team dat hem ondersteunt. In de coulissen staan hoogleraren economie die hem met hun vaak tegenstrijdige adviezen bestoken. Het is voldoende voor een politicus om daaruit met gezond verstand te kiezen, is althans de theorie. Dit is eigenlijk een herhaling van het voorgaande met andere woorden. Gezond verstand klinkt beter dan pijljes gooien zoals Bridget misschien graag zou doen. Maar het antwoord blijft hetzelfde. Je hebt een degelijke opleiding nodig om verantwoord te bepalen naar welke adviseur je luistert. Gezond verstand is niet genoeg. Dat is jammer voor Bridget maar ook voor professor Plasterk. Misschien was gezond verstand voldoende in de oertijd maar de maatschappij is een beetje ingewikkeld geworden.

Daar komt nog iets bij. Met iemand die iets snapt kun je in principe een verstandig gesprek voeren. Met iemand die gedwongen is om later bij anderen na te vragen hoe een en ander zit, raak je verzeild in een schimmenspel waarin vooral de partijlijn wordt verdedigd. Je praat dan eigenlijk met een persvoorlichter. Je moet ook maar hopen dat het geheugen en de interesse groot genoeg zijn dat hij later inderdaad navraagt hoe een en ander zit.

De PvdA, en daarmee dit land, wordt al jarenlang gegijzeld door hoogleraren economie van neoliberale slag zoals Rick van der Ploeg, Sweder van Wijnbergen, Bas Jacobs, die de oorspronkelijke PvdA-idealen de grond in boren alleen maar omdat zij bevangen zijn door de neoliberale mode die uit de USA is komen overwaaien en die vervolgens niet open staan voor andere gedachten. Je moet econoom zijn om te zien dat de ballon met overtuigende tegenargumenten doorgeprikt kan worden. Omdat er niet geluisterd werd wordt de ballon nu met een gigantische crisis doorgeprikt. Tel uit je winst met het geweldige advies van Alan Greenspan en in diens navolging Rick van der Ploeg, Sweder van Wijnbergen en Bas Jacobs.

Zie mijn boek *Iedereen Blij*,²⁷ mijn antwoord aan socioloog Marcel van Dam. Maar dit weerwerk kan Ronald Plasterk niet leveren, en de kans is groot dat hij het niet eens snapt of wil proberen te snappen. Hij is met handen en voeten gebonden aan iets dat hij niet begrijpt. Hij heeft zijn ziel verkocht aan een voortdurende mode in de hoop op een politieke machtspositie, met zijn ellebogen een econoom verdringend die het beter had kunnen proberen. Hij loopt nog steeds achter neoliberalen aan die de crisis laten voortduren. Zijn ijdelheid maakt hem tot een paljas.

Neem bijvoorbeeld de tegenbegroting van de PvdA.²⁸ Het verschil met het kabinet bedraagt maar liefst 3,6 miljard euro. Op een bruto binnenlands product van rond 600 miljard euro is dat bijna 0,6 procent. Een grijpstuiver, gerommel in de marge. De politieke tegenstellingen met het kabinet gaan natuurlijk ook over discriminatie van

minderheden en de benoeming van Piet Hein Donner, maar gegeven de wereldwijde crisis werkt deze tegenbegroting op de lachspieren.

Bij *De Wereld Draait Door* van 24 oktober traden Mathijs Bouman en Willem Vermeend op.²⁹ Vermeend is fiscaal jurist en wordt in deze uitzending ten onrechte voorgesteld als econoom. Vermeend heeft als staatssecretaris gelogen en bedrogen ten aanzien van het 'Belastingplan voor de 21e eeuw'.³⁰ Je kunt je afvragen of iemand, die iets niet snapt, wel echt kan liegen maar in dit geval is er duidelijk een valse voorstelling van zaken.

Dit is dus waar Plasterk zich in begeven heeft. Het verbaast me niets dat Vermeend bij de woekerpolissen³¹ van AFAB betrokken was, ook al laat Nederland hem ermee weggemen. Zo'n optreden als hier³² is lachwekkend maar het is ook ontluisterend hoe zulke personen de maatschappij onveilig maken en toch applaus krijgen. Zoals nu ook met Ronald Plasterk begonnen is.

Op de webpagina³³ van Bouman lezen we: 'In 2009 was Bouman als adviseur en eindredacteur betrokken bij het boek *De Grote Recessie* van het Centraal Planbureau.' Dit boek deugt niet.³⁴ We hebben Bouman nog niet horen berichten dat een parlementaire enquête naar de werkloosheid en de rol daarbij van het CPB te adviseren is. Hoe degelijk en onafhankelijk is zijn berichtgeving?

Er vallen slachtoffers, sommigen in Griekenland plegen zelfmoord. Ronald Plasterk eist³⁵ van Zuid Europa forse bezuinigingen om zich aan in steen gegrifde begrotingsnormen te houden – ik neem althans aan dat een niet-econoom zo tegen 'begrotingsnormen' aankijkt – en wil daarop streng toezicht vanuit Brussel, dat extra macht moet krijgen.

Plasterk is Europeaan maar de Zuid-Europese arbeidersgezinnen zijn toch wat anders dan de Noord-Europese arbeidersgezinnen. De Zuid-Europese arbeidersgezinnen, die je deze economische crisis nauwelijks kunt verwijten, moeten zwaar bloeden voor het overeind houden van Duitse en Nederlandse bankiers.

Ja hoor, de bankiers worden hard aangepakt met een belasting op flitskapitaal ... Fantomen najagend, ziet Plasterk de ellende niet die hij aanricht. Onverantwoord, lachwekkend, slachtoffers: de conclusie is dat Plasterk als gevaarlijke paljas gezien kan worden.

Zou Job Cohen, wellicht incompetent maar door velen toch gezien als integer, niet beseffen dat het weinig integer is om een niet-econoom over economie en financiën te laten oreren? Benoem een econoom, dan kunnen we vervolgens bekijken of het een goed econoom is.

Links: *Petitie*³⁶ en *Rutte snapt het niet*.³⁷

²⁹ [http://dewerelddraaitdoor.vara.nl/Video.video.0.html?](http://dewerelddraaitdoor.vara.nl/Video.video.0.html?&no_cache=1&kalender=1237461283&cHash=c11177da4f)

[&no_cache=1&kalender=1237461283&cHash=c11177da4f](http://www.dataweb.nl/~cool/Thomas/Nederlands/Wetenschap/Artikelen/Heffingskorting.html)

³⁰ <http://www.dataweb.nl/~cool/Thomas/Nederlands/Wetenschap/Artikelen/Heffingskorting.html>

³¹ <http://www.vn.nl/Archief/Economie/Artikel-Economie/Willem-Vermeend-stapt-op-als-commissaris-bij-Afab.htm>

³² <http://www.talkedo.tv/index.php?videoid=Ck9onGxR>

³³ <http://www.mathijsbouman.nl/overmij.html>

³⁴ <http://mpira.ub.uni-muenchen.de/10831>

³⁵ <http://nu.pvda.nl/personen/Tweede+Kamer/Ronald+Plasterk.html+target=>

³⁶ http://www.ipetitions.com/petition/pe_werk_cpb/

³⁷ <http://www.frontaalnaakt.nl/archives/rutte-snapt-het-niet.html>

²⁷ <http://www.dataweb.nl/~cool/SvHG/IB/Index.html>

²⁸ <http://nu.pvda.nl/berichten/2011/09/Tegenbegroting-2012.html>